

Hun skulde have været gift med en stor Hestepranger og have faaet et Barn hvert andet Aar og maaske ogsaa lidt af Ridepysken engang imellem. Det har jeg forresten sagt til John.«

»Naa, den Kur var vel lovlig kraftig,« begyndte Fru Bertha; men i det samme lød Gongongen, der kaldte dem ind til Frokost.

HUSETS Gæster og Fru Vilhelmine sad allerede ved Bordet og var begyndt paa den varme Ret, da Jægermesteren viste sig. Han undskyldte sig med Travlhed; men hans Øjne var endnu ganske røde og dumme af Søvn. Han havde sit alvorligste Ansigt paa. Navnlig overfor Broderen var han højtideligt tilknappet. Asmus skulde mærke, at han havde tilføjet ham en Krænkelse, der sent vilde glemmes. Høflig, men strengt formel.

Efter at have drukket et Glas Portvin til det kolde Bord blev han dog livligere, og ved Kaffen begyndte han at vrøvle.

Asmus havde paa sin ene Side den gamle Frøken Søholm, som han ikke gad tale med; paa hans anden Side sad Jytte, der viste sig ganske utilgængelig.

Jytte havde haft noget mod sin Fætter lige siden hun første Gang saae ham nævnt i en Avis som